

АЗБУКА

А	а	<i>А</i>	<i>а</i>	а	П	п	<i>П</i>	<i>п</i>	р
Б	б	<i>Б</i>	<i>б</i>	б	Р	р	<i>Р</i>	<i>р</i>	г
В	в	<i>В</i>	<i>в</i>	в	С	с	<i>С</i>	<i>с</i>	ѕ
Г	г	<i>Г</i>	<i>г</i>	г	Т	т	<i>Т</i>	<i>т</i>	т
Д	д	<i>Д</i>	<i>д</i>	д	У	у	<i>У</i>	<i>у</i>	и
Е	е	<i>Е</i>	<i>е</i>	ě, je	Ф	ф	<i>Ф</i>	<i>ф</i>	f
Ё	ё	<i>Ё</i>	<i>ё</i>	jo	Х	х	<i>Х</i>	<i>х</i>	ch
Ж	ж	<i>Ж</i>	<i>ж</i>	ž	Ц	ц	<i>Ц</i>	<i>ц</i>	с
З	з	<i>З</i>	<i>з</i>	z	Ч	ч	<i>Ч</i>	<i>ч</i>	č
И	и	<i>И</i>	<i>и</i>	i	Ш	ш	<i>Ш</i>	<i>ш</i>	š
	й		<i>й</i>	j	Щ	щ	<i>Щ</i>	<i>щ</i>	šč
К	к	<i>К</i>	<i>к</i>	k		ъ	<i>ъ</i>		tvrdý znak
Л	л	<i>Л</i>	<i>л</i>	l		ы	<i>ы</i>		у
М	м	<i>М</i>	<i>м</i>	m		ь	<i>ь</i>		měkky znak
Н	н	<i>Н</i>	<i>н</i>	n	Э	э	<i>Э</i>	<i>э</i>	e
О	о	<i>О</i>	<i>о</i>	o	Ю	ю	<i>Ю</i>	<i>ю</i>	ju
					Я	я	<i>Я</i>	<i>я</i>	ja

Poznámka k výslovnosti:

1) Samohlásky nejotované

А а [a]

Э э [e]

И и [i]

О о [o]

У у [u]

Ы ы [y] – hlubší než české, energičtější

2) Samohlásky jotované:

Е е [je] na začátku slova nebo po samohlásce (nebo výslovnostně měkkém/tvrdém znaku), [ʲ e] – (měkkíci) po souhlásce

Ё ё [jo] – na začátku slova nebo po samohlásce (nebo výslovnostně měkkém/tvrdém znaku), [ʲ o] – (měkkíci) po souhlásce

Ю ю [ju] na začátku slova nebo po samohlásce (nebo výslovnostně měkkém/tvrdém znaku), [ʲ u] – (měkkíci) po souhlásce

Я я [ja] na začátku slova nebo po samohlásce (nebo výslovnostně měkkém/tvrdém znaku), [ʲ a] – (měkkíci) po souhlásce

3) Souhlásky (znělostní páry)

Б б [b] – П п [p] (obě mohou být výslovnostně měkké i tvrdé)

Д д [d] – Т т [t] (obě mohou být výslovnostně měkké i tvrdé)

В в [v] – Ф ф [f] (obě mohou být výslovnostně měkké i tvrdé)

С с [s] – З з [z] (obě mohou být výslovnostně měkké i tvrdé)

К к [k] – Г г [g] – ruským slovům s Г в češtině odpovídají slova s **H** (obě mohou být výslovnostně měkké i tvrdé)

Ш ш [š] – Ж ж [ž] (obě vždy výslovnostně tvrdé)

4) Souhlásky nepárové

Х х [ch] (může být výslovnostně měkké i tvrdé)

Ц ц [c] (vždy výslovnostně tvrdé)

Ч ч [č] (vždy výslovnostně měkké)

Щ щ [šč, měkké š] (vždy výslovnostně měkké)

Й й [j]

Л л [l] – tvrdší než v češtině, jazyk se opírá o zuby (může být výslovnostně měkké i tvrdé)

М м [m] (může být výslovnostně měkké i tvrdé)

Н н [n] (může být výslovnostně měkké i tvrdé)

Р р [r] (může být výslovnostně měkké i tvrdé)

5) Ostatní

Ъ ъ – tvrdý znak – neoznačuje žádnou hlásku; rozděluje předponu, která končí souhláskou, a kořen slova, začínající na **Е, Ё, Ю, Я**, například: съезд [sjezd]

Ь ь – měkký znak – neoznačuje žádnou hlásku: 1) měkkí předchází souhláskou: Ть = [tʲ], 2) rozdělující funkce: СТАТЬЯ [staťja], 3) morfologický ukazatel [např. ženského rodu: мышь (myš), ночь (noc)]